

ביוגרפיה של העתיד

גלי אדר

דרך הייעוץ הביוגרפי מעמיקה את ההבנה שכל תקופה של שבע שנים בחיים, כל שבועון, מהווה ביטוי של מצב תודעה. הבנה זו מחדדת בי, כיועצת ביוגרפית, את מורכבות המפגש הביוגרפי: כאשר אני מלווה תהליך של אדם הנמצא בשבועון שטרם חוויתי, אני יודעת כי יש לי יכולת מוגבלת להבין לעומק את בסיס תודעתו וחוויותיו. אני מצפה בסקרנות לחלוף השנים כדי שאוכל להיכנס בשעריהם של שבועונים נוספים. כעת אני בעיצומו של השבועון התשיעי, ואכן רבות ההפתעות, ושדות מחקר חדשים ורחבים נפתחים. נקודת המבט משתנה ומופנית אל עבר העתיד, אל מעבר לסף. התיאור של תהליכי הפרידה של האני מהגופים מקבל ממשות, חוויית האני, המבקש מרחבים חדשים ואחיזה שונה בגופים, צובעת את אירועי היומיום ואת הידע. וזה, מסתובב כמו קליידוסקופ ענק, והמיקוד משתנה.

אל ארץ הרוח האמיתית

תמונת הקמלוקה מקבלת חיים חדשים בתוכי. רודולף שטיינר מתאר את הקמלוקה בין היתר ביחסי קארמה.¹

כאשר הגוף האתרי מתפוגג [...] לאחר כמה ימים נכנס האדם למהלך החיים לאחר [...] שם חווה האדם את מעשיו, את אימפולסי הרצון שלו, את כיווני המחשבות שלו, כפי שהם פעלו על בני אדם אחרים, להם גמל טוב או רע. הוא חי כל כולו לגמרי בנפשם, במחשבותיהם וברגשותיהם של אנשים אחרים. הוא אינו חי בנפשו שלו. במודעות ברורה שהוא קשור לכל הדברים האלה ומעורב בהם, הוא חווה את כל מה שנחוה במעמקי הנפש של אנשים אחרים, שאיתם הוא נכנס לקשרים קארמתיים [...] הוא חווה זאת במלוא המציאות – במציאות אשר עליי לתאר כעוד יותר מציאותית מהמציאות החושית שבין הלידה למוות. הוא חווה אז מציאות שהוא נמצא בה באופן מלא יותר, בוער יותר, מאשר כאן בחיים הארציים. [...]

לאחר שעוברים על האדם לאחר המוות כשליש מזמן חייו הארציים במסעו לאחור, הוא מוצא את עצמו שוב בנקודת ההתחלה של חייו הארציים הקודמים, אבל הוא מרגיש שהוא נמצא במרחב רוחני [...] וכעת הוא חודר, אפשר לומר, דרך מרכז השמש אל תוך ארץ הרוח האמיתית. כאן מעשיו הארציים, המתורגמים למונחים של צדק, משולבים בפעילותה של ההיררכיה הראשונה. מעשיו הארציים מגיעים לממלכה של השרפים, הכרובים והכתרים. האדם פוסע לתוך ממלכה זו ומרגיש: "את מה שהתרחש דרכי על האדמה מקבלים כעת השרפים, הכרובים והכתרים לתוך ישותם הפעילה."

1 יחסי קארמה – עיונים אזוטריים ביחסים קארמתיים, כרך שלישי, הרצאה 2, תרגמה מגרמנית מרים פטרי.

אחת מהשאלות הרבות העולות מול ידע זה היא כיצד אפשר להתכונן לשלב זה בצורה מיטבית. הרי העיקרון הוא שלקראת כל שלב חדש נעשית עבודת הכנה, מתוך הבנת הדרישות של המשימות שמחכות. לדוגמה, בתקופה שבין גילאי 63-72, הכוללת 9 שנים (ולא 7 שנים כמו השבעונים עד כה), אפשר להתבונן באירועי החיים, להבין את הדינמיקה של הקשרים בחיי, את הבחירות שעשיתי, את משמעות החוויות והמפגשים השונים, ולבחון את הרמה המוסרית שבה ניהלתי את חיי. בגילאים אלה עבודה זו מקבלת אופי מיוחד. האני כבר פחות עסוק במשימות החיים השוטפות, בלכבוש לו מקום באדמה, בהוצאה לאור של משימות הגלגול. האדם חווה השלמה מסוימת, יש לו פחות אשליות ויותר חוכמה להכיר באמת של קשרים מסוימים. נוצרת הזדמנות להתבוננות רחבה מנקודת מבט גבוהה יותר, כי בגילאים אלה יש לאני את הפוטנציאל הגבוה ביותר להיות במהותו האמיתית, בחופש ובחיבור לעקרונות המוסריים מתוך דיוק ההולך ומתחדד. זהו חסד גדול לעבור תהליך זה, מעין קמלוקה בחיים האלה, שכן יש עוד אפשרות לתיקון ולסגירת מעגלים. אפשר לעשות זאת בצורה פתוחה וחופשית יותר או לעבוד בדרך שיטתית ומובנית, כאשר כל שנה בין 63 ל-72, מוקדשת לעיבוד שבעון מסוים מן העבר. יש לציין, כמובן, ששטיינר קבע את המסגרת הביוגרפית עד גיל 72, אך החיים אינם נעצרים בגיל זה, והעבודה נמשכת, עם איכויות נוספות וחדשות.

קצה חוט להמשך המסע

הקמלוקה היא שלב ראשון במסע ממוות ללידה חדשה, שלב חשוב ביותר, שכן בו עולים, מתוך חוויה בלתי אמצעית,

הנושאים לעבודת התיקון, והדחף העמוק שמוביל לתיקון. ואם אעז לדמיין – ייתכן גם שסיומו של שלב זה מלווה בהקלה ובשמחה על כך שנוצר קצה חוט להמשך המסע. לאחר מספר שלבים, מגיע האדם לרום השמיים – נקודת האמצע במסע בין המוות ללידה החדשה – ואז מתחיל התהליך אל עבר התגשמותו החדשה.

מנקודת רום השמיים מתחיל תהליך הבנייה של הישות האינדיבידואלית לקראת התגשמותה החדשה, כאשר כל ההחלטות לקראת האינדיבידואל העומד להתגשם נלקחות על ידי האני בסיוע ישויות מעולם הרוח, על סמך עיבוד והסקת מסקנות מהחלק הראשון של המסע.

מטרתה של ההתגשמות החדשה היא שדרכה יהפוך האדם לישות מפותחת יותר, תהליך שדורש תיקונים מוסריים בדרך התנהלותו בעולם וביחסיו עם הזולת, פיתוח יכולות וכישורים חדשים ברמה האישית, לימוד תודעת העידן החדש אליו הוא נולד, וחשוב ביותר: תרומה לאנושות. בהשוואה למשימות הנרחבות באבולוציה של האדם, התוכנית שנבנית היא מצומצמת, ולוקחת בחשבון כמה עבודה ניתן לעשות בגבולות הזמן של גלגול אחד. לפי התוכנית נבחרים הסביבה, תקופת התרבות, ההורים, וגורמים נוספים, שאמורים לשרת את הנושאים שבהם רוצה האני להתמקד בגלגול הקרוב.

יש לציין שאנו פוגשים בעולם הרוח רק נפשות שכבר פגשנו בעולם הארצי בגלגולים השונים. אין מפגשים חדשים. תהליך התכנון מאוד מורכב, מפני שחייבים להיעשות תיאומים רבים מאוד שדורשים חוכמה עילאית, ומתבצעים, כאמור, בעזרת ישויות גבוהות.

כאשר התינוק נולד, הוא מתחיל את חייו ללא תודעה וללא זיכרון של התנסויותיו והחלטותיו בעולמות הרוח. כל אלה נמצאים מעבר לסף התודעה הרגילה, אך ניתן למצוא את עקבות פעילותם באירועי חייו של האדם.

האדם יוצר את גורלו. האני הוא הסובייקט היוצר, וכמו כל שלם, הוא מורכב משני קטבים. הקטבים שהאני נושא הם העבר והעתיד; שילוב של פירות הלמידה מהגלגולים הקודמים עם תוכנית החיים הבאים. חשוב להבין שהאני הוא המרכז של כל מה שמתגשם.²

קטע זה נכתב על סמך קטעי מידע רבים ששטיינר נותן במקומות שונים – לעיתים דרך תיאור של מהלך הקארמה של אנשים שונים, ולעיתים כחוקים הנמצאים בבסיס בניית הקארמה.

פעמונים מהירים בחלל

תמונה ציורית של תהליכים המתרחשים לקראת ההתגשמות הבאה על האדמה, מביא רודולף שטיינר בין היתר בתאוסופיה של הרוזנקרויצרים:³

עוברת תקופה ארוכה מאוד מהרגע שבו האדם מת ועד שהוא נולד שוב. כאשר האדם מופיע מחדש על האדמה, הוא אינו מוצא שוב את אותם תנאים שהיו לפני כן. עליו לחוות משהו חדש, הוא אינו נולד פעמיים לתוך אותו מצב של האדמה. האדם נשאר בעולמות הרוח עד שהאדמה יכולה להציע

2 מתוך הספר **לחשוב קארמה – מפתחות להבנת הגורל**, גלי אדר, הוצאת אם החיטה 2019, עמ' 224.

3 **התאוסופיה של הרוזנקרויצרים**, GA 99 פרק מספר 4, 28.5.1907. תרגום מאנגלית, תוך השוואה עם המקור בגרמנית: מרים פטרי.

לו היבטים חדשים. זה הגיוני לגמרי, כי הוא לומד משהו חדש ועקב כך מתפתח באופן שונה לגמרי... וכאשר אנחנו ניוולד שוב, נמצא גם אנחנו תנאים שונים לחלוטין. כך זה הולך מהתגשמות להתגשמות. בזמן שהאדם שוכן באזורים הרוחיים שתיארנו, פני האדמה משתנים בלי הרף...

כאשר האדם יורד מן הדוואכאן, הוא פוגש קודם כול את האזור האסטרלי [...] שם הוא מקבל גוף אסטרלי חדש. כאשר מפזרים שבבי ברזל על פני פיסת נייר ומזיזים מגנט מתחת לנייר, השבבים מתארגנים בצורות וקווים, בהתאם לכוחות של המגנט. בדיוק באותו אופן, החומרים האסטרליים הפזורים בצורה אקראית נמשכים ומתארגנים בהתאם לכוחות הקיימים בנפש ובהתאם למה שהנפש הזאת פיתחה בחיים הקודמים. כך האדם עצמו מרכיב את גופו האסטרלי. אותם בני אדם בהתהוות, אשר בתחילה יש להם רק גוף אסטרלי, מופיעים לעיני הרואה הרוחי כישויות בצורת פעמון פתוח כלפי מטה. הם נעים במישור האסטרלי במהירות עצומה; אי אפשר לתאר את המהירות שבה הם נעים בחלל.

כעת אותם בני אדם בהתהוות צריכים לקבל גוף אתרי וגוף פיזי. מה שקרה עד כה, עד לשלב של בניית הגוף האסטרלי, היה תלוי בהם עצמם, בכוחות שהם עצמם פיתחו. אבל בשלב הנוכחי של מהלך האבולוציה, האופן שבו נבנה הגוף האתרי אינו תלוי רק באדם, אלא האדם תלוי בישויות מחוצה לו. לכן, לאדם יש תמיד גוף אסטרלי מתאים; אבל לא תמיד יש התאמה מלאה בין הגוף האסטרלי לגוף האתרי והפיזי. לעיתים קרובות זאת הסיבה לחוסר ההרמוניה ולחוסר הסיפוק בחיים. אותם בני אדם בהתהוות נעים כך בחלל מפני שהם מחפשים זוג הורים מתאימים, הורים שייטנו להם את

ההזדמנות הטובה ביותר לקבל גוף אתרי וגוף פיזי המתאימים לישותם האסטרלית.

ההורים האלה יכולים להיות תמיד הטובים והמתאימים ביותר רק באופן יחסי. בחיפוש הזה פועלות ישויות אשר מחברות את הגוף האתרי לגוף האסטרלי והדרגה שלהן דומה לזו של רוחות העם... אלה הישויות שמדריכות את התצורות האתריות סביב האדם, כך שהאדם כעת כבר לא נמצא לגמרי תחת שליטתו עצמו.

כעת מגיע רגע חשוב ביותר, חשוב כמו הרגע שלאחר המוות, שבו האדם רואה את כל החיים שעברו, מופיעים כתמונת-זיכרון. כאשר האדם נכנס לתוך גופו האתרי ועדיין אין לו גוף פיזי – זהו רגע קצר אבל בעל חשיבות עליונה – הוא רואה חזון של חייו הבאים; לא בכל הפרטים, אלא רק מעין מבט-על על כל מה שמחכה לו בחייו העתידיים. הוא יכול לומר לעצמו – הוא שוכח זאת שוב ברגע ההתגשמות בגוף – שמצפים לו חיים מאושרים או קשים. יכול לקרות שאם לאדם היו הרבה חוויות קשות בחייו הקודמים, כעת הוא יקבל מעין הלם ולא ירצה להיכנס לגוף הפיזי. התוצאה מכך יכולה להיות שהוא באמת לא ייכנס לגמרי לתוך הגוף הפיזי ולא ייווצר במלואו הקשר בין הגופים השונים. [...] כאילו הנפש מתמרדת נגד ההתגשמות בגוף פיזי. אדם כזה אינו יכול לעשות שימוש נכון במוחו משום שהוא לא התגשם בו כמו שצריך. האדם יכול להשתמש נכון במכשיר הפיזי שלו רק כאשר הוא מרשה לעצמו להיוולד לתוכו נכון.

האני מתכנן את המשך הדרך

בנוסף לתמונות הכלליות של התהליכים, מביא שטיינר, כאמור, דוגמאות לפעולתם של חוקי הקארמה בקשרים אנושיים.

ניקח דוגמה קונקרטית כדי להמחיש זאת. ניקח את הקשר בין האם לילד. נוכל לשאול את השאלה: האם קיים ביניהם קשר הנמשך הלאה? אכן, קיים קשר כזה. קשר הרבה יותר אינטימי, הרבה יותר חזק מכל קשר שיכול להיווצר כאן על האדמה! בהתחלה, אהבת האם היא מעין אינסטינקט טבעי, יש בה משהו מטבע החיה. כאשר הילד גדל, הקשר הזה הופך למשהו ששייך יותר לתחום המוסרי, האתי, הרוחני. כאשר אם וילד לומדים לחשוב ביחד, כאשר הם חווים חוויות משותפות, האינסטינקט הטבעי נבלע יותר ויותר ברקע. הוא רק סיפק את ההזדמנות לכך שיווצר אותו קשר יפה של אחדות אשר קיים באהבת האם ובאהבת הילד במונן הגבוה ביותר. מה שמתפתח מתוך ההבנה ההדדית, מתוך האהבה האינטימית ביניהם, ממשיך הלאה גם באזורים של עולם הרוח, אפילו אם נראה שהשניים נפרדים לזמן מה כתוצאה מהמוות של אחד מהם. כאשר תקופה זו חולפת, הקשר שנרקם כאן על האדמה ממשיך להתקיים, חיוני ואינטימי באותה מידה. השניים שוב יחדיו, רק שקודם יש להשיל מהקשר את האינסטינקטים בעלי האופי החייתי גרידא. המחסומים הקיימים כאן אינם יכולים לעכב בעולם שם למעלה את מה שנוצר בין אדם לאדם כרגשות ומחשבות בנפש כאן על האדמה. כן, הדוואכאן מקבל מבנה מסוים, מראה מסוים דרך הקשרים הנרקמים כאן על האדמה.⁴

הידע של השלבים השונים בין המוות ללידה חדשה ועומק הקארמה בבסיס הקשרים האנושיים מטלטל, מעורר מחשבה רבה ושאלות עמוקות לגבי האופן שבו האני מתכנן את המשך הדרך. שאלות אלה מן הסתם יקבלו מענה בתודעה אחרת, רוחית, ובעזרת ישויות. יחד עם זאת, הן עולות ומתחדדות בי גם בתודעתי הארצית הנוכחית מול הקריאה וההעמקה בידע העצום ששטיינר מביא בתיאור המסע. אילו קשרים הייתי רוצה להמשיך בחיי העתידיים ומאיזו סיבה? מהם הרמזים לסיומו של קשר? מהם הרמזים להמשך קשר? באיזה סוג קשר הייתי רוצה להיות בעתיד עם האנשים המשמעותיים אשר פגשתי בגלגול זה? עם מי הייתי רוצה להיות בקשרי משפחה גרעינית? האם בניית משפחה היא בכלל מודל שאני שואפת אליו? ואם כן, עם מי? מי מהאנשים אשר פגשתי בגלגול זה אני מרגישה שיחפשו אותי בקשרי חוב? למי אני אהיה חייבת להחזיר חוב? אילו כישרונות שהתחלתי לפתח בחיי כזרעים, בייחוד בתקופה האחרונה, הייתי רוצה להמשיך לפתח, ומה יהיה יישומם בעולם בעתיד? מי הם האנשים שארצה שיהיו הקבוצה הרוחנית שלי לעתיד?

שאלות אלה הצגתי, העמקתי וחקרתי יחד עם קבוצת חקירה בייעוץ ביוגרפי, קבוצה אשר כוללת ברובה יועצות ביוגרפיות, ומזה שנים ממשיכה ללמוד את הידע, תוך פיתוח מתודות חדשות בחקר הקארמה וחיבורן לתהליך האישי. גילאי המשתתפות, התהליכים והידע בקבוצה התאימו לעבודה זו. חשוב להדגיש שלא מדובר בקבוצה טיפולית, אלא בקבוצה ששמה כמטרתה העיקרית להמשיך ולפתח את דרך הייעוץ הביוגרפי. הסיפורים הבאים עלו מתוך הקבוצה כחלק מתהליך החקר שעברנו.

מי יחפש אותי?

לפני שנים יוני נפרד מאתנו בפתאומיות והמשיך את מסעו בעולם הרוח. הייתה זאת מערכת יחסים מורכבת, בה היו מעורבים שותפות, אכפתיות גדולה, אך גם ביקורתיות שבוטאה באגרסיביות, תהום עמוקה שהייתה בינינו ברבדים עמוקים ולא מדוברים. "מלחמת עולם" סמויה על ערכים ודרך.

ככל שעוברות השנים מתחדד כאב ההחמצה של הביטוי שלי מולו. כשעלתה בקבוצה השאלה מי יחפש אותי, לא הייתי צריכה לחשוב פעמיים. יוני יחפש אותי. מוסריותו שאפינה את התנהלותו בעולם, אך פחות נגלתה בחיים אלו כלפיי, לא תיתן מנוח לנפשו.

אך מה לגביי? מה רצוני? עליי לדייק. בקשרים של חוב, להבנתי, צריכה תחושת החוב לנבוע מההכרה שפגענו בזולת. בגלגול זה היינו שני אנשים בוגרים ושוויוניים בקשר. ואחריות שווה לאחריותו. אחריותי היא באי הערנות שלי לדינמיקה שבינינו, ובפסיביות בה ספגתי את הביקורת שלו.

אך למטרת התרגיל, אני מתחברת למקום שבו יוני ירגיש את הסבל שגרם לי. אני מנסה לדמיין את העתיד הרחוק בו יחפש אותי, אך פתאום עולות בי שאלות. מי יחפש את מי? אני את יוני? או יוני אותי? מי המוביל בקשרי חוב – הפוגע או הנפגע? האם בעל החוב מחפש את מי שפגע בו כדי להחזיר את החוב? האם אפשר להחזיר חוב לאדם שלא פתח לך דלת לכך? או אולי הנפגע מחפש את בעל החוב כדי לדרוש את מה שמגיע לו? ובכך יש גם חוכמה עמוקה, כי אם הנפגע מחפש את הפוגע, זה אומר שבמעמקי ישותו הוא רוצה תיקון, שכבר נוצר המרחב לתיקון, ולכן עליו להיות הצד האקטיבי. ואז הפתיעה אותי המחשבה: יוני יחפש אותי, אך ייעצר מולי עד אשר אכין בתוכי את המרחב עבורו. איזו תחושה של הקלה זו, שיש עוד מרחב לפעולה.

מתי קשר מסתיים?

אמי הייתה מרכז עולמי. למעשה, שני יקומים. היקום שלי עם אמא והיקום עם שאר עולמי. היקום עם אמי היה קיום עגול, העומד בפני עצמו, מרחב גועש ורועש, בו נעות מערבולות, גלים של חום שלעיתים מתלקח עד שריפה, אך לרוב זורם חום אוהב מלב אל לב, ללא צורך במילים. אמי סוערת הייתה, אמיצה וחצופה, זורקת עצמה להרפתקאות, ואני הססנית, זהירה, שקולה, רואה תמונה רחבה, מעשית, חרדה תמיד לשלומה. בזקנתה חלתה, הסתגרה לתוך עולמה, מאבדת לאט את זיכרונה. היקום שלנו הצטמצם לעיגול קטן, הפך לקריסטל מזוקק, איכויות חדשות נגלות בו. אני יודעת כי גם במצבה זה אנחנו מחזיקות בחוט הקשר המיוחד, ההולך ונשמט מידי. לא יכולתי לתאר את עולמי ללא נוכחותה, אך אחרי האבל הראשוני על מותה, חוויית הקשר עמה הפתיעה אותי. הרגשתי כי היא נישאת בבטחה להמשך דרכה, משחררת אותי לראשונה אל עולמי, עד כי אפילו געגוע לא חשתי. עברו השנים. ופתאום הפתיע אותי גל של געגועים עזים לאמי. בימים אלו עלתה בקבוצה השאלה את מי ארצה לפגוש בגלגול הבא ומדוע. העמקתי לחשוב, וידעתי: ניפגש, אמא, במרחבי הרוח, שם נוצר ביתנו החדש. איזו זכות היא להרגיש אהבה כה שלמה ומלאה על פני האדמה ובו זמנית לחוות את השחרור מהאדמה.

עם מי אני רוצה להמשיך?

עולמי היה מסודר. נורמות המבטאות ערכים גבוהים ליוו את כל מסגרות חיי. זכיתי למשפחה טובה, הייתי בת טובה. בעלי ואני, בנינו משפחה לתפארת, ושני ילדיי הסבו לי אושר והנאה רבה. כך זרמו להם חיי עד אשר, בגיל 50 בערך, הבנתי את

משמעות הקשר בין בתי וחברתה. הבנה אשר החלה לסדוק את עולמי. סירבתי להאמין ועמדתי חסרת ישע מול הסדקים שנפערו בעולמי. בתום תקופה מטלטלת, הייתה ההכרעה ברורה: אהבתי לבתי היא הזרקור שלאורו מתנהלים חיי. דברים חדשים החלו להיכנס דרך הסדקים שנוצרו, עולם הרוח החל להתגלות בפניי, ידע מדהים על עולמות שמעבר, קארמה, ודרך לחקור רבדים גבוהים ונמוכים בתוכי. התמסרתי לדרך בהכרת תודה. כאשר עלתה השאלה בקבוצה מי הם האנשים שברצוני להמשיך איתם בגלגול הבא, ידעתי מיד שאחד מהם היא בתי, מורתי. לכל אשר אלך, ארצה את הדרכתה הצנועה והעמוקה.

*

השאלות האלו חשובות וראויות להישאל בכל רגע ובכל גיל, גם ללא ידע רוחני, וטמון בהן פוטנציאל גדול לדיוק בקשרי ההווה. התזמון של גיל המשתתפות, הידע שצברו והיפוך המבט מהעבר אל העתיד אפשרו בקבוצה העמקה וחיבור מיוחד. התהליך דרש כנות ואומץ רב לבטא מחשבות של אמת שלרוב לא נאמרת, אך בו זמנית הייתה תחושה של שחרור, של יצירתיות והפתעה מהראשוניות, הן בתכנים והן בדרך שבה הם הופיעו – בין עבר נסגר לעתיד נפתח.

עבודה זו נובעת מתוך האמונה שהאני מספיק מפותח כיום כדי להישיר מבט אל העתיד ולעבור שערים אשר מתחילים להיפתח, תהליכים להם נותן הידע של שטיינר את הבסיס ואת מתווה העבודה הנכון.

ההתבוננות בשאלות אלה פותחת מרחבים חדשים ומרגשים לתודעה ויוצרת תחושה של מעבר פאזה, דרך חדשה ללכת בה. קשרי ההווה נחווים כחוליה יציבה בדרך פתוחה ומסקרנת אל העתיד.

גלי אדר, יועצת ביוגרפית, מחברת הספר **לחשוב קארמה – מפתחות להבנת הגורל** הקימה את בית הספר "אם החיטה" (שם מחווה למשפחת אהרנסון שממנה באה). חוקרת מזה 35 שנה את נושא הקארמה, בשאיפה ליצור אינטגרציה בין המדע, הנפש והרוח.

בשיתוף **מרים פטרי**, יועצת ביוגרפית, מתרגמת כתבי שטיינר.

<https://biography.co.il>